

En ændret byrdefordeling indebærer ifølge svar fra socialministeriet for indkomståret 1977, at skattepligtige indtægter under 120.000 kr., især i København og de store provinsbyer, samlet vil opnå skattelettelse. Skattepligtige indkomster over 120.000 kr. vil få mindre forhøjelser, med undtagelse af København og Århus. For skattepligtige indkomster over 200.000 kr. vil der samlet blive tale om noget større forhøjelser, med undtagelse af København, hvor også disse indtægtsgrupper vil opnå en ubetydelig skattelettelse.

For de laveste indkomster har socialministeriet lavet en stikprøveundersøgelse i 1978, der viser, at indkomster under 71.000 kr. kan få en skatteforhøjelse ved forslagens gennemførelse og modsvarende forhøjelse af statens udskrivningsprocent. Forudsætningen for en skatteforhøjelse er dog, at kommunens udskrivningsprocent er lavere end den laveste marginalskat til staten efter forhøjelsen. For at undgå dette problem bør statens finansiering ikke ske alene ved en simpel forhøjelse af udskrivningsprocenten, men i det mindste bør den laveste marginalskat bibeholdes. Endelig kan staten forøge indtægterne på andre måder end ved højere beskatning af indkomsterne, f. eks. ved ophævelse af fradragsregler, afskrivningsregler eller forhøjelse af selskabsbeskatningen og royalty.

Forslagets samlede virkning vil således betyde en udligning af byrderne mellem rige og fattige kommuner og en overførsel af skattebyrderne fra de laveste til de højeste indkomster.

DKP mener ikke, at problemet med forældrebetalingen løses fuldt ud ved forhøjelser af fripladsgrænserne. Kun ved en generel nedsættelse af taksterne sikrer man, at det ikke kun er dem med de store ligningsmæssige fradrag, der har råd til at benytte sig af daginstitutionerne.

Da forslaget første gang blev fremsat i 1977 var der konstateret ventelister til daginstitutionerne på 72.084, heraf 30.000 akutte behov.

I 1978 var tallet steget til 97.677 på venteliste, og i 1979 er ventelisterne på ialt 115.009, heraf 53.427 med helt akutte behov.

Disse tal stammer fra en række undersøgelser foretaget af Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforening (se Børn og Unge nr. 28 af 26. juli 1979) og er ikke på noget tidspunkt blevet imødegået af hverken socialminister, socialstyrelse eller Kommunernes Landsforening. Alligevel viser de seneste sociale udbygningsplaner, at der kun vil blive bygget 31.854 pladser i de næste 5 år, d.v.s. at det ikke engang svarer til det, der i øjeblikket er behov for. Det er derfor nødvendigt at motivere kommunerne til en hurtigere udbygningstakt.

En forøgelse af daginstitutionssektoren med 30.000 pladser skønnes ifølge oplysninger fra socialministeriet at medføre 5.000 fuldtidsbeskæftigede arbejdspladser.

Ligestillingsrådet har i 1976-priser beregnet, at en udbygning af daginstitutionerne vil betyde en samfundsøkonomisk gevinst på mellem 3.283 og 12.238 kr. pr. børnehaveplads, mens det giver et samfundsøkonomisk tab på mellem 9.793 og 838 kr. pr. vuggestueplads. Uddannelsesudgifter til pædagoger er medregnet i ligestillingsrådets kalkule, og en kapacitetsudvidelse vil således specielt nedbringe ungdomsarbejdsløsheden varigt.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Efter at bilstandsloven nu har fungeret i over 3 år, har det vist sig, at befolkningen ikke modtager den fornødne rådgivning om de hjælpeforanstaltninger, som de har krav på iflg. denne lov. Da rådgiverne i de enkelte kommuner skal dække et langt større spektrum af hjælpemuligheder end tidligere og bl. a. skal erstatte den ekspertise, der tidligere var samlet i institutioner som mødrehjælp og revalideringscentre m.m., er det nødvendigt, at de gennem deres uddannelse erhverver sig den viden, der er nødvendig for at kunne vejlede andre forsvarligt.

Når særfor sorgen udlægges til amterne efter 1. januar 1980, vil der blive stillet yderligere krav til rådgivnings- og vejledningsarbejdet, der kan blive af vital betydning for de handicappedes senere livsforløb.

Til nr. 2 og 3

Forældretaksterne er alt for høje, og undersøgelser viser, at det fortrinsvis er mennesker med høje indtægter og mennesker, der har indtægter under fripladsgrænsen, der har mulighed for at frekventere daginstitutionerne.

Efter DKPs opfattelse burde daginstitutionerne i lighed med folkeskolen være et gratis tilbud til alle børn. Som et skridt på vejen herimod dette mål foreslås forældrenes andel af betalingen nedsat med 5 procentpoints.

Til nr. 4

Forslaget giver bl. a. kommunerne en mulighed for at føre en ensartet takstpolitik inden for daginstitutionssektoren, idet evt. tilskud til nedbringelse af taksterne vil blive delvis dækket ind af det forøgede statstilskud.